

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 31. 8. 2011

1/2011

Vyškov patřil Italům ... 3

Vojenští vysokoškoláci zahajují výcvik ve Vyškově ... 8

Po více než 14 letech jsou tanky opět ve vodě ... 5

Příprava policistů ČR k vyslání do zahraničních mírových operací – CIVPOL ... 4

Oslava
DNE OZBROJENÝCH SIL ... 2

Oslava Dne ozbrojených sil

Dne 1. července 2011 se v areálu kasáren Dědice ve Vyškově uskutečnil slavnostní nástup Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) u příležitosti oslav Dne ozbrojených sil.

Velitel VeV – VA a velitel posádky Vyškov plukovník generálního štábu Ján Koziak přivítal senátora Ivo Bárka, místostarostu města Vyškova Romana Celého a velitele posádkových subjektů a zařízení.

Součástí slavnostního aktu bylo přečtení rozkazu ministra obrany ke Dni ozbrojených sil, připomínajícího červen roku 1918, kdy na pláni u francouzského města Darney stáli nastoupeni k slavnostní vojenské přísaze a k převzetí bojového praporu naši legionáři – Češi a Slováci, kteří nejlépe věděli, kolik překážek ještě zbývá překonat, než budou moci začít žít příběh své suverénní národní a státní existence.

„Za budoucí republiku bojovalo v legiích a ve spojeneckých armádách téměř sto tisíc Čechů a Slováků, kteří svým hrdinstvím a upřímným vlastenectvím získali úctu i respekt spojenců a v nemalé míře se zasloužili o to, že československé vojsko bylo uznáno jako významný mocenský faktor podstatně dříve, než vznikl samostatný československý stát,“ hovořilo se v rozkaze ministra. „Armáda Masarykovy republiky dvacátých a třicátých

let byla obrazem svého státu i jeho legionářské tradice. Schopné, dynamické, vyzbrojené špičkovými výrobky československého obranného průmyslu, s vysokou morálkou, připravené s plným nasazením čelit rostoucí agresivitě hitlerovského Německa. Své odhodlání bojovat za republiku potom legionáři i jejich synové prokázali na frontách druhé světové války. Legionářská myšlenka posilovala a inspirovala statečně i v boji s pozdější komunistickou diktaturou.“

V rozkaze ministra obrany bylo zdůrazněno, že dnešní Česká republika si jako řádný člen Organizace Severoatlantické smlouvy uvědomuje své závazky a jako aktivní účastník mnohonárodních mírových operací se podílí na prosazování svobody a spravedlnosti ve světě: „Právě v den tak významného výročí je nanejvýš vhodné připomenout si, aby vojenské hodnoty, jako je čest, odvaha, věrnost a vlastenectví, nežily pouze v podobě historické vzpomínky, ale staly se součástí každodenní služby; aby naše armáda doma i v rámci svých spojeneckých svazků byla chápána jako zdroj sebedůvěry, pevnosti a jistoty. Česká armáda je dnes moderním, dokonale připraveným vojenským tělesem. Je pro ni ctí i morálním krédem, že může být důstojnou ochránkyní a pokračovatelkou tradic, které mají svůj počátek v sice již dávné, ale svým významem a poselstvím stále živé minulosti. Návratem k rozhodujícím okamžikům národních dějin, jakým Den ozbrojených sil bezesporu je, posilujeme zdroje naší historické paměti a oprávněné hrdosti. Pouze poctivou a obětavou prací lze i v podmínkách vysoké rozpočtové kázně a odpovědnosti budovat moderně vybavené a patřičně připravené ozbrojené síly, schopné dostát všem současným i budoucím požadavkům a výzvám. Nejlépe tak naplníme dávný odkaz československých legionářů, kteří právě před třiděsáti lety stanuli na samém prahu moderní české státnosti.“

U příležitosti oslav Dne ozbrojených sil byla udělena Medaile za službu v ozbrojených silách I. stupně 9 vojákům z povolání, II. stupně 10 vojákům z povolání a III. stupně 2 vojákům z povolání. Současně bylo písemnou pochvalou velitele VeV – VA odměněno 41 vojáků z povolání, písemnou pochvalou zástupce velitele pro výcvik 37 vojáků z povolání a děkovným listem 7 občanských zaměstnanců Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Text: Pavel Kočvara
Foto: Ing. Vladimír Bezděk ml.

Vyškov patřil Italům

Dne 13. června 2011 navštívilo Vyškov, jednu z posádek, ke kterým zavítali v rámci svého pobytu v České republice, 58 studentů kurzu generálního štábu italských ozbrojených sil (13th Italian Senior Joint Staff Course). Skupinu italských důstojníků, vedenou ředitelem Joint Services Staff College at the Defence High Studies Centre generálmajorem Pietrem Valente v doprovodu brigádního generála Giorgio Russo přivítali v areálu kasáren Dědice „chlebem a solí“ velitelé nejvýznamnějších posádkových zařízení.

Dopolední část programu byla věnována bloku prezentací a přednášek. Náčelník štábu Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) plukovník gšt. Milan Marek seznámil hosty s historií posádky a s úkoly, které v rámci přípravy profesionálů VeV – VA plní. Současně představil velitele dalších nejvýznamnějších subjektů v posádce.

Ředitel Centra ochrany proti zbraním hromadného ničení (COPZHN) NATO (Joint Chemical, Biological, Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence – „JCBRN Defence COE“) plukovník gšt. Zdeněk Čížek připomněl historii, vývoj a poslání JCBRN Defence COE, které bylo dnem 31. července 2007 Severoatlantickou radou akreditováno jako „NATO Joint Chemical Biological Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence“ (NATO JCBRN Defence COE) a současně aktivováno jako Mezinárodní vojenská organizace (International Military Organization – „IMO“) a zdůraznil, že právě Itálie je jedním z deseti sponzorujících států. Mimo Českou republiku je ve vyškovském Centru zastoupeno dalších sedm členských států NATO (SRN, Rumunsko, Itálie, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Velká Británie). Česká republika je zastřešující

zemí, která poskytuje pro JCBRN Defence COE veškerou infrastrukturu a mimo jiné nabízí i velké zkušenosti a tradice chemického vojska AČR. Jednotlivá Centra of Excellence jsou zaměřena na specifické oblasti působnosti, přičemž Centrum ve Vyškově se jako jediné specializuje na problematiku ochrany proti zbraním hromadného ničení.

Ředitel Ústavu jazykové přípravy Armády České republiky (ÚJP) plukovník Ladislav Chaloupský ozřejmil systém všech typů jazykové přípravy v AČR a zmínil i mezinárodní spolupráci na tomto poli. ÚJP je v současné době jediným garantem standardizovaných testů pro zkoušky podle STANAG 6001 v České republice, který při své činnosti rozvíjí spolupráci s rezortními vzdělávacími zařízeními a obdobnými vojenskými zařízeními v členských státech NATO, s civilními vzdělávacími institucemi v České republice i s představiteli významných zahraničních jazykových pracovišť.

Velitel Britského vojenského poradního a výcvikového týmu (BMATT ČR), který působí v rámci VeV – VA, plukovník A. C. Cuthbert představil strukturu a úkoly BMATT ČR, který působí ve Vyškově od 31. října 2000,

kdy jeho činnost oficiálně zahájil britský korunní princ Charles. V roce 2007 bylo ratifikováno memorandum o rozšíření působení BMATT, který dosud cvičil vojáky zemí NATO a Partnerství pro mír (PřP), i na členské země Středomořského dialogu. Hlavním úkolem týmu je asistence při rozvoji profesionálních armád a zvláště profesionálního sboru praporčíků a rotmistrů.

Po obědě se Italové podívali do prostor JCBRN Defence COE a navštívili středisko simulačních a trenažerových technologií (SSTT), které je s celoarmádní působností ve všech oblastech své činnosti součástí Centra simulačních a trenažerových technologií Brno (CSSTT). Zde se seznámili s možnostmi tohoto zařízení, které udržuje v oblasti výcviku na všech typech simulátorů dlouhodobě vysoký standard, zajištěný úzkou spoluprací s partnerskými simulačními a výcvikovými centry NATO a účastí příslušníků CSSTT na mezinárodních konferencích v Evropě a USA.

Posledním bodem programu bylo seznámení se s výcvikovým materiálem a technikou, umístěnou v hale vzdušných sil.

Text: Pavel Kočvara

Foto: Hana Jurčová

Příprava policistů ČR k vyslání do zahraničních mírových operací – CIVPOL

V souladu s Rámcovou dohodou o spolupráci mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem obrany proběhla u Vojenské akademie (VeV – VA) ve Vyškově ve dnech 16.–27. května 2011 Příprava policistů ČR k vyslání do zahraničních mírových operací – CIVPOL, kterou organizovalo oddělení přípravy do zahraničních operací odboru výcviku na základě požadavku Policejního prezidia ČR.

Příprava CIVPOL probíhá u VeV – VA pravidelně již několik let. Letos byla ale významná tím, že poprvé zahrnovala kromě týdenní teoretické přípravy také praktický výcvik ve druhém týdnu. Teoretické přípravy se zúčastnilo 29 policistů a praktický výcvik absolvovalo 24 policistů.

Cílem přípravy bylo dát policistům, vybraným k plnění úkolů v zahraničních mírových operacích, komplexní balík informací o možných nebezpečích a rizicích při plnění úkolů

v krizových oblastech, zdokonalit je a připravit na zvládnutí krizových situací a poskytování první pomoci. Účastníci se také zdokonalili v topografické, spojovací, zdravotnické a psychologické přípravě.

Právě praktický výcvik byl zaměřen na speciální přípravu přežití v terénu a činnost na území státu, zmiňovaného válečným konfliktem. Cvičící si prakticky vyzkoušeli a procvičili činnosti při vyjednávání s vládními i nevládními silami, prakticky řešili situace při pohybu v zaminovaném prostoru a při poskytování první pomoci zraněnému. Vrcholem praktického cvičení v terénu bylo přežití v podmínkách zajetí.

V samotném závěru přípravy pokračoval výcvik v režii PČR na letišti ve Vyškově, kde policisté cvičili jízdu

v kolonách a prováděli praktickou zdravotnickou přípravu.

Na přípravě policistů se kromě příslušníků VeV – VA (OVý a OPrPř) podíleli také příslušníci przbav Vyškov, 72. mpr Práslavice, 74. Imopr Bučovice, 102. pzpr Prostějov a policisté z pracoviště ÚOOZ PČR Brno a Vyškov.

Dne 27. 5. 2011 bylo provedeno slavnostní předání osvědčení o absolvování kurzu, kterého se, kromě příslušníků OdPřZOp, zúčastnil za VeV – VA náčelník štábu VeV – VA plk. gšt. Ing. Milan Marek a za PČR vedoucí 2. oddělení odboru mezinárodních vztahů kanceláře policejního prezidenta plk. Ing. Martin Šebesta a příslušníci policejního prezidia pplk. Ing. Milan Říha a kpt. Mgr. Eva Vajcová.

Díky přístupu a nasazení všech příslušníků zabezpečujícího týmu příprava CIVPOL proběhla na vysoké úrovni a splnila stanovené cíle.

Text: kpt Ing. Radim Brloh

Foto: o. z. Hana Jurčová, kpt Ing. Radim Brloh

Po více než 14 letech jsou tanky opět ve vodě

„Paluba 1, zde Paluba 59, motory spustit!“ „Paluba 1, zde Paluba 59, vpřed, příjem!“ Po tomto rozkaze zahájí každá z osádek tanků T-72M4CZ cvičení v jízdě tanků pod vodou. Tanky se rozjíždějí a překonávají vodní překážku, která může být hluboká až pět metrů.

Tomu, aby se tanky mohly do vln vodního cvičiště v Myslejovicích pomalu vnořit, však předcházel bezmála půlroční výcvik zaměřený na jednotlivé druhy příprav a zvládnutí specifických dovedností, které jinak nemají s tankisty mnoho společného. Jedná se především o konstrukci a používání záchranného přístroje ZP 10M, plavecký výcvik a potápění, technickou přípravu, která zahrnovala přípravu vozidla na překonání vodní překážky broděním. K tomu je určen takzvaný komín. Jedná se o zařízení, které v průběhu brodění zajišťuje dostatek vzduchu v prostoru tanku jak pro osádku, tak pro pohonnou jednotku (motor), a zároveň je na jeho vrcholu umístěna kamera, která snímá okolní obraz a s jejíž pomocí má osádka přehled o tom, kde se pohybuje. V průběhu brodu tak může tank spíše než pásové vozidlo připomínat ponorku před vynořením.

Nezanedbatelná část výcviku probíhala rovněž v prostorách a výcvikových zařízeních Velitelství výcviku

– Vojenské akademie Vyškov, kde si všichni vyzkoušeli opuštění zatopeného prostoru tanku, použití hydrokomory a záchranného přístroje.

Po obdržení rozkazu k překonání překážky řidič nasměruje tank do směru, který bude dodržovat po celou dobu brodění, zapne přístroj (takzvaný gyropolokompas – GPK), který mu ukazuje odchylku, s níž se pohybuje od zamýšlené trasy, a pomalu vjíždí do vody. Řidič po celou dobu brodění udržuje tank v rychlosti 4 až 6 km/h, vyrovnává jej, v případě větší odchylky je naváděn přes radiostanici tak, aby se vrátil do původní trasy. Jak říkají sami příslušníci osádek: „Voda je zprvu zbarvená do žluta, ale postupně tmavne, až není vidět vůbec nic a v tanku je naprostá tma.“

Po více než 14 letech absolvovali tankisté-řidiči výcvik, který je v jejich odbornosti jeden z nejzajímavějších, ale rovněž i nejnáročnějších. Zastupující velitel 73. tankového praporu major Marián Choma jej zhodnotil slovy: „Velitelé všech stupňů věnovali

tomuto výcviku a jeho přípravě velkou pozornost a úsilí. Cvičení číslo 4 – překonání vodní překážky broděním bylo splněno u všech řidičů a osádek.“

Autor:
rotmistryně Helena Suralová,
73. tankový prapor
Přáslavice
Zdroj: www.army.cz

VÝCVIK ZÁLOH POKRAČUJE

**Čtyřicet záložáků
nastoupilo dne
11. července 2011
do kurzu základní přípravy
u Velitelství výcviku –
Vojenské akademie ve
Vyškově (VeV – VA).
Jejich šestitýdenní
výcvik bude ukončen
19. srpna 2011.**

Podle slov instruktora základní přípravy rotmistra Lukáše Zbořila, který za tento kurz odpovídá, se tito armádní nováčci ve vyškovském výcvikovém prostoru již od pondělí 1. srpna 2011 budou moci setkat se svými profesními kolegy. Ten den totiž nastoupí k vykonání dvouměsíční základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově téměř čtyři stovky nových vojáků z povolání – budoucích studentů Univerzity obrany v Brně (UO) a Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze (UK FTVS): „Pro oddělení základní přípravy skončily prázdniny a začala tvrdá práce. U záložáků je nedílnou součástí výcviku i střelecká, taktická, ženijní a také chemická příprava, které probíhají jak teoreticky na učebnách, tak prakticky ve výcvikovém prostoru Dědice. Vojáky

učíme základy vojenského umění a vlastně takovou vojenskou abecedu. Tím rostou jejich individuální dovednosti a z civilistů se stávají vojáky. Příslušníci aktivních záloh jsou většinou velmi motivovaní a zapálení, proto i jejich výcvik je prodchnut touhou hodně se toho naučit a vyzkoušet z vojenského řemesla. Možná by pro některé vojáky z povolání mohlo být zaujetí vojáků aktivních záloh inspirací.“

Pro převážnou většinu samotných záložáků je dobrovolnost jejich účasti na základním výcviku skutečným závazkem k opravdu tvrdé práci: „Současné pojetí aktivních záloh začalo vznikat v roce 1999, kdy armádní generál Jiří Šedivý, tehdejší náčelník Generálního štábu, povolal záložní vojáky na jedno z prvních dobrovolných vojenských cvičení,“ říká Zbořil a pokračuje: „Postupně potom vznikala jádra útvarů aktivních záloh, jež začaly být systematicky budovány od roku 2002. V jednotlivých krajích následně vznikly krajské roty, které jsou dnes určeny zejména k ochraně objektů důležitých pro obranu státu v rizikových situacích, například při aktuální možné hrozbě teroristického útoku či k pomoci při živelních pohromách.“

Až do 19. srpna 2011, kdy v prostorách Praporčického klubu složí slavnostní přísahu vojáků AČR, se o vojáky aktivních záloh starají zkušení profesionálové z odboru výcviku. Po slavnostním vyřazení se příslušníci AZ vrátí zpět do svých zaměstnání a k vojenskému životu se budou opět vracet v pravidelných cvičeních.

Text: Pavel Kočvara
Foto: kpt. Martin Vařeka

Praporčíci vyřazeni

Dne 24. června 2011 bylo u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) vyřazeno 37 vojáků, kteří úspěšně absolvovali dvouměsíční praporčícký kurz.

Slavnostní ceremoniál se uskutečnil za přítomnosti náčelníka štábu VeV – VA plukovníka gšt. Milana Marka, vrchního praporčíka velitelství společných sil štábního praporčíka Bc. Libora Pliešovského a dalších významných hostů v prostorách sálu Společenského klubu kasáren Dědice.

Posluchači tohoto kariérového kurzu nastoupili k VeV – VA dne 2. května 2011 z útvarů a zařízení celé AČR. V průběhu kurzu podléhali pod velení Školního praporu VeV – VA, výukovou a výcvikovou část pobytu ve Vyškově zabezpečoval odbor kariérové přípravy VeV – VA. Během svého pobytu ve Vyškově plnili mimo jiné i úkoly spojené se zabezpečením výcviku a akcí v posádce. Byli určováni do funkcí velitelů čet a velitelů družstev k prohlubování praktických zkušeností ve velení podřízeným. Po ukončení studia a splnění závěrečných zkoušek se absolventi vrátí zpět k mateřským útvarům k výkonu svých funkcí.

„To, že ze 40 nastoupivších tento kurz ukončilo 37 vojáků, jednoznačně svědčí mimo jiné o tom, že hledáme kvalitu,“ říká Pliešovský: „Pravdou je ale to, že v posledním období určitá část absolventů namítá, že záběr témat je zbytečně široký a pochybují o tom, zda takovou sumu znalostí ve své praxi vůbec kdy uplatní. Já jsem ale přesvědčen, že problém stojí jinak. Dnes sotva kdo z nás dokáže odhadnout, kde a dokonce i u jaké odbornosti bude sloužit za tři, za pět let. My se tímto rozsahem snažíme vytvořit základ rychlé adaptability na různorodost plnění úkolů. Co se týká zpětné vazby nejenom na tento konkrétní kurz, ale na praporčícké kurzy jako takové, samozřejmě, že každé skupině tento kurz něco dal a své vědomosti si prohloubila či aspoň zopakovala. Většina posluchačů se ale shoduje v tom, že by kurz měl být rozdělen na bojové a nebojové jednotky a podle toho by měla být vytvořena i témata. Podle absolventů by mohl být kurz lépe uspořádán. Argumentují tím, že například, než začne výcvik v terénu, měla by být nejdříve teorie, třeba topografie. I v tělesné přípravě a nejenom v ní je podle nich moc témat a málo času na

jejich zvládnutí. V této souvislosti je možná zádrhel v tom, že se mnohdy od posluchačů očekává, že mají za sebou rotmistrovský kurz, který je zaměřený na velení družstvu, ale u většiny z nich to tak není. Proto není některým tématům porozuměno tak, jak by to bylo nutné.“

Za dosažení výtečných výsledků při závěrečné zkoušce byla šesti absolventům udělena písemná pochvala. Na základě výsledků sdružené zkoušky a celkových výsledků v průběhu kurzu byl jako nejlepší posluchač odměněn věcným darem nadrotmistr Radim Vémola, příslušník VÚ 3771 Prostějov.

Text: Pavel Kočvara

Foto: Hana Jurčová

Dne 1. srpna 2011 nastoupilo k vykonání dvouměsíční základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) celkem 353 nových vojáků z povolání, budoucích studentů Univerzity obrany v Brně (UO) a Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze (UK FTVS).

Vojenští vysokoškoláci zahajují výcvik ve Vyškově

První hodiny přeměny z civilní osoby na vojáka jsou vždy náročné. Začaly rozloučením s rodinou a přáteli před vstupem do objektu kasáren a pokračovaly příjmem, ostříháním, lékařským vyšetřením, prvním vojenským jídlem, vystrojením, ubytováním a uložením si výstroje a vybavení.

„Každý, kdo chce vstoupit do profesionální armády, musí absolvovat základní výcvik. Je to transformace civilisty

v profesionálního vojáka. Hlavním úkolem kurzů základní přípravy je naučit vojáka činnostem potřebným k přežití a k boji, zvládnutí obsluhy a střelby ze základních ručních zbraní a zvyšovat fyzickou zdatnost a psychickou odolnost pro výkon služby vojenského profesionála,“ řekl náčelník oddělení základní přípravy a garant kurzu major Rostislav Juppa. „V prvních dnech se vojáci seznámí s novým prostředím a budou se učit

základům vojenského života. Rekruti jsou nyní ve zkušební době a následující dvouměsíční základní příprava je pro tyto budoucí studenty před samotným zahájením studia povinná. Po jejím absolvování mohou studovat vojenské směry na Univerzitě obrany.“

Pro samotné vojáky je zahájení výcviku závazkem k opravdu tvrdé práci. „Nemám strach, co mně čeká, protože vojáky máme v rodině. Dá se tedy říci, že vím, jaké to bude. Instruktoři nám asi dají hodně zabrat,“ řekl Pavel S. a jeho kolega jej doplnil: „Těžko si lze vstup do armády představit bez přijímače. Řekl bych, že se od nás očekává stoprocentní výkon, tak by si nikdo neměl na nic stěžovat. Jsme zde přece na základě vlastního rozhodnutí!“

Že bude výcvik náročný hlavně po fyzické stránce, na tom se s muži shodují i jejich kolegyně. Podle názoru dvacetileté vojákyně z jihu Čech prý bude potřeba se naučit spoustu nových věcí a dovedností a sehrát se v rámci jednotky: „Jsem zvědavá, jestli to zvládnou. Ale už nyní bych řekla, že budeme dobrý kolektiv, a že se navzájem podržíme.“

Podle velitele 2. výcvikového kurzu kapitána Jaroslava Janůška bude v průběhu celého výcviku položen důraz na každodenní zvyšování fyzické zdatnosti

a psychické odolnosti. „Všichni rekruti musí zvládnout nejenom základní návyky pořadového vystupování a vojenské zdvořilosti, ale naučit se přesně a správně provádět pořadové cviky a pohyby beze zbraně i se zbraněmi a v této oblasti si osvojit především bezpečný a účinný způsob použití, obsluhu a střelbu. Naučí se kupříkladu orientaci v terénu bez mapy i s mapou jako jeden z předpokladů úspěšného pohybu a plnění úkolů v neznámém prostředí. Získají tak základní znalosti, návyky a dovednosti k vedení boje jednotlivce a jeho pohybu a k přežití na bojišti ve všech taktických činnostech a to ve dne i v noci.“

Vyvrcholením celého výcviku bude jedenáctidenní nepřetržitý výcvik ve Vojenském výcvikovém prostoru (VVP) Dědice.

Text: Pavel Kočvara

Foto: Hana Jurčová

Slavnostní vyřazení důstojnického kurzu

Dne 28. června 2011 byl u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) slavnostním vyřazením ukončen 3. běh důstojnického kurzu.

Za přítomnosti náčelníka odboru kariérové přípravy VeV – VA plukovníka Jaromíra Durny převzalo všech 7 posluchačů tohoto

sedmiměsíčního kurzu z rukou náčelníka štábu VeV – VA plukovníka gšt. Milana Marka Odznak absolventa a certifikát o úspěšném ukončení studia.

V průběhu sedmiměsíčního kurzu dosáhl nejlepších výsledků por. Bc. Michal Frčka z VÚ 2316 Praha, kterému byl předán pamětní list z rukou náčelníka štábu VeV – VA.

Po ukončení studia a splnění závěrečných zkoušek se absolventi vrátili zpět k mateřským útvarům k výkonu svých funkcí.

Text: Pavel Kočvara

Foto: Hana Jurčová

Den prevence a osvěty v dopravě

Ve středu 29. června 2011 opět zaplnila plochu Masarykova náměstí ve Vyškově akce na podporu snížení počtu a následků dopravních nehod. Odbor dopravní výchovy ve spolupráci s Komisí dopravní a bezpečnostní při Městském úřadě Vyškov již popáté připravil pestrý program, který zaujal jak mládež, tak i dospělé, a také řada seniorů se o danou problematiku živě zajímala.

Od 9 do 15 hodin proudy zájemců vstřebávaly informace, které jim byly předávány na jednotlivých pracovištích. O správnou orientaci návštěvníků a soustředění jejich pozornosti při praktických ukázkách se v pravidelných moderátorských vstupech staral major Kuběnka.

První kroky malých i velkých vedly zpravidla nejdříve ke statické ukázce vojenských kolových vozidel. Dominantu totiž tvořila technika používaná v Afghánistánu – pískově žluté vozidlo Dingo 2CZ A2, které bylo vyškovské veřejnosti premiérově představeno již vloni. Také o předváděná vozidla Tatra 810, T 815, UAZ 469, pancéřovanou verzi Land Rover 110 MA2 a motocykl BMW byl mezi občany velký zájem. Kromě seznámení se základními takticko-technickými daty se každý mohl usadit za volant, osahat si ovládací prvky v kabině a prohlédnout si interiér vozidla.

Na sousedním pracovišti byla představena technika, určená pro dohled nad bezpečností silničního provozu Policie ČR a Městské policie. Policie ČR se prezentovala mimo jiné nejmodernějším zařízením pro měření a záznam rychlosti jízdy vozidel radarem PolCam, umístěným ve vozidle Volkswagen Passat. Dříve narozené návštěvníky upoutala vozidla Lada

2107 a Lada Niva v žlutobílém provedení s písmeny „VB“ na kapotě a na dveřích.

Nejnovější produkty domácí automobilky Škoda využil její prodejce Magnum Car, a. s., k prezentaci dětských autosedaček. Maminky byly detailně obeznámeny se správným upevňováním jednotlivých druhů autosedaček na přední i zadní sedadla vozidla Škoda Yeti TDI 4x4 a své dítě si pak mohly do autosedačky i upoutat. To tatínkové se více zajímali o novou Škodu Fabia 1,2 Turbo a také o to, jak by se jim sedělo v interiéru nové Škody Octavia Prima 1,2 TSI. Vozidlo Škoda Roomster bylo využito i pro ukázkou bezpečné přepravy jízdních kol pomocí nosiče Thule pro dvě jízdní kola, který se montuje na tažné zařízení.

Dalším zdrojem poučení bylo stanoviště zdravotnické služby, které bylo zaměřeno na poskytování předlékařské první pomoci při dopravní nehodě. Zejména školáci tu ochotně prováděli umělou srdeční masáž a umělé dýchání z úst do úst. Řada dospělých využila možnost provedení kontroly krevního tlaku a hladiny krevního cukru.

Příznivci cyklistiky si mohli nejdříve prohlédnout, jakou výbavu musí mít kolo, používané v silničním provozu, a jaké jsou další možnosti výraznějšího zviditelnění cyklisty pomocí reflexních samolepek, pásek a odrazek. K vyzkoušení bylo také několik modelů cyklistických přileb. Ti školou povinní pak mohli prakticky předvést své dovednosti při průjezdu překážkovou dráhou. Slalom mezi kužely nečinil většinou problém, s přejezdem po desce to bylo 50:50, ale na desku položenou přes špalík si troufl jeden z deseti. Správně si připravit přilbu dovedli všichni, ale řada

děti přiznala, že jim rodiče dovolí na kole jezdit i bez přilby!

Na ploše vedle morového sloupu se vždy s velkými problémy pokoušela nějaká „podnapilá“ postava udržet směr a projít slalomem z kuželů. Přihlízející nevěřicně kroutili hlavami a trpělivě čekali, až si sami po nasazení speciálních brýlí budou moci vyzkoušet, jaké to je mít 2 promile alkoholu v krvi. Z dojmů těchto osob vyplynulo, že se utvrdili v přesvědčení, že pod vlivem alkoholu se vozidlo nedá správně ovládat a bylo by to v provozu velmi nebezpečné.

Pod střechou pódia ani na okamžik nezůstaly nečinně zahálet automobilový trenážer vozidla Škoda Felicia AT 97 VRT a motocyklový trenážer Honda. Nekončící dav zájemců si chtěl vyzkoušet své umění při řešení virtuálních krizových situací.

Značný zájem byl také o simulátor převrácení vozidla, kde osoby nad 150 cm mohly prožít, jaké nároky na lidský organismus s sebou nese několikanásobné převrácení vozidla přes střechu s proměnlivou dynamikou i směrem rotace. To nejlepší však přišlo později. Po zastavení pasažér visel v pásech hlavou dolů a měl otevřít dveře, odjistit pásy a vystoupit! S pomocí nápovědy od našich instruktorů to nakonec všichni zvládli. Ti odvážnější si vyzkoušeli simulátor nárazu, který simuluje náraz skutečného vozidla do pevné překážky v rychlosti 30 km/h. Z líčení jejich dojmů bylo poznat, že se přesvědčili o nutnosti umět se správně připoutat, a že na tento zážitek hned tak nezapomenou.

Je potěšitelné, že mnoho účastníků této dopravně-bezpečnostní akce vyjádřilo svou spokojenost s tím, jak přitažlivým způsobem se dozvěděli řadu nových informací z oblasti bezpečnosti silničního provozu.

Text: Ing. Jan Lutonský
Foto: nrtm. Petr Hrušický

Bezpečně a s úsporou – nejen na dovolenou

V poslední době často dochází ke zvyšování cen benzinu a nafty, což se přímo přenáší do zvýšených výdajů na jízdu do práce nebo letní dovolenou. Jezdí-li někdo ekonomicky, jezdí i bezpečněji. Plynulou a méně agresivní jízdou klesá nejen spotřeba paliva, ale i riziko vzniku dopravní nehody. Spotřebu ovlivňuje styl jízdy řidiče a technický stav vozidla. Správným způsobem jízdy lze snížit spotřebu a emise vypouštěné do ovzduší až o 20 % normované spotřeby automobilu.

Styl jízdy řidiče

Zahřátí motoru na provozní teplotu trvá při volnoběhu velice dlouho. Během ohřevu jsou jeho opotřebenosti a tvorba škodlivin obzvláště vysoké. Dvě minuty na místě se rovnají jednomu ujetému kilometru. Proto po nastartování (i v zimě) je vhodný okamžitý rozjezd a do zahřátí motoru (20 km jízdy) se vyhýbat vysokým otáčkám a rychlé jízdě. Studený motor zvyšuje spotřebu o 200 %.

Úsporný rozjezd auta předpokládá min. dobu jízdy na první rychlostní stupeň. Při jízdě na dvojku je dvakrát vyšší spotřeba než při jízdě stejnou rychlostí na pětku, kdy jsou menší otáčky motoru. Lze použít metodu přeskokování rychlostních stupňů tj. řadit stupeň ob jeden vyšší (např. 1-3-5). Takže při rychlosti 50 km/h (nejnižší ekonomická rychlost) je na rovině vhodné jet i na pětku. Pokud to motor nezvládá (klepou ventily) přeřadit o stupeň níže. Je vhodné řadit v oblasti otáček max. točivého momentu motoru. Ty jsou uvedeny v návodu k obsluze – technická data. Tyto otáčky je potřebné udržovat na každý rychlostní stupeň co nejdéle.

V průběhu jízdy se musíme vyhýbat úplnému sešlápnutí pedálu plynu, protože spotřeba vzroste dvojnásobně oproti využití výkonu motoru jen ze tří čtvrtin. Čím déle jede auto ustálenou

rychlostí na nejvyšší rychlostní stupeň, tím lépe. Přitom je vhodné pedál plynu neustále povolovat, až pocítíme, že auto zpomaluje. Do té doby se totiž snižuje pouze spotřeba a ne rychlost.

Je potřebné odhadovat situaci před sebou. Pokud v dálce vidíme překážku či křižovatku se semaforem, nezrychlovat, ale ubrat plyn nebo řadit neutrální. Snižovat rychlost je třeba plynule a brzdit jen při úplném zastavování. Pokud bude auto stát déle než 30 sekund, je vhodné vypnout motor. Množství paliva po této době, potřebné pro start je menší než množství paliva, které je potřebné pro chod motoru na volnoběh.

Při jízdě do stoupání je optimální využít setrvačnosti auta, tj. zvyšovat rychlost před kopcem a ne až v jeho stoupání. Začátek stoupání se překonává na co nejvyšší rychlostní stupeň. Na pátý rychlostní stupeň jedeme např. až do poklesu rychlosti na 60 km/h. Řazení záleží na tom, jestli řídíme auto s benzínovým nebo naftovým motorem. U benzínového motoru jedeme s pedálem plynu stlačeným na polovinu (asi 2 500 otáček/min). Naftové motory dovolují jízdu při plně sešlápnutém plynu. Pokud již motor přestává táhnout, včas podřadit na nižší rychlostní stupeň.

Při jízdě v klesání na úseku bez zatáček lze u starších aut řadit neutrální, spotřeba je pak pouze 0,5 l/100 km. Vyřazením na neutrální se také prodlužuje životnost motoru. Při zařazeném rychlostním stupni (brzdění motorem) je u elektronicky řízeného motoru nulová spotřeba do 1 500 otáček/min. Při dalším poklesu otáček se obnovuje přívod paliva, aby se nezastavil motor. Úplné vypnutí motoru je nebezpečné, protože přestává fungovat posilovač řízení a brzd, hrozí uzamčení volantu. Při opětovném startování zařazením rychlostního stupně hrozí poškození katalyzátoru.

Při jízdě po dálnici je nejlepší rychlost s ohledem na spotřebu 90 km/h. Při zrychlení na 130 km/h se zvýší spotřeba o 3 l/100 km. Každých 10 km/h nad dovolenou rychlost 130 km/h se zvyšuje spotřeba paliva o 8 %. Použití tempomatu umožňuje udržení stabilní rychlosti a zmenšení spotřeby paliva.

Jízda v závětrí autobusu či kamionu má význam pouze při vzdálenosti půl metru od nich, ale to je sebevražda. Při vzdálenosti 10 m a více toto šetření ztrácí smysl.

Stav vozidla a jeho systémy

Pneumatiky také ovlivňují spotřebu paliva. Zimní pneu při použití v létě zvyšují spotřebu o 0,3 l/100 km. Jízda s menším tlakem o 10 %, než je stanoveno, znamená růst spotřeby o 0,5 l/100 km. Podhuštěná pneumatika má také o 20 % nižší životnost. Tlak je potřebné měřit každý měsíc u studených pneu, tj. před jízdou nebo min. dvě hodiny po jízdě.

Převážet náklad na střeše znamená o 25 % spáleného paliva více (střešní box o 1 litr, kola na nosiči dokonce o 5 l na 100 km). Ale i prázdný střešní nosič zvyšuje spotřebu o 8 % a střešní box o 16 %. V zavazadlovém prostoru je nevhodné převážet nepotřebné věci. Každých 100 kg nákladu zvyšuje spotřebu o 1 litr na 100 km.

Čím více spotřebičů je zapnuto, tím více je zatížen alternátor a tím více spotřebuje motor na jeho pohon. Zvýšený odběr proudu má vyhřívání zadního skla (o 1 litr na 10 h jízdy), sedadel a zrcátek, el. otevírání oken, naplno zapnutý ventilátor topení (0,3 l/100 km).

Osvětlení auta zvyšuje spotřebu nepatrně (o 1 %): vnější osvětlení o 0,1 l/h, současně rozsvícená přední a zadní mlhová

světla o 0,15 l/h. Klimatizace zvyšuje spotřebu o 0,5 litru na 100 km. Zjednodušeně se dá říci, že každý elektrický přístroj s příkonem 100 W zvýší spotřebu paliva o 0,1 l/100 km. Proto by se měly používat, pouze je-li to nutné. Na krátké cesty je vhodné nezapínat žádné spotřebiče.

Při jízdě po městě je lepší větrat okna než použít klimatizaci. Při rychlosti nad 60 km/h je už ale spotřeba při otevřených oknech o 10 % vyšší než při zapnuté klimatizaci. I když klimatizace zvyšuje spotřebu, je důležitá. Po 1,5 h jízdy v autě s 35 °C jsou reakce řidiče podobné, jako by měl 0,5 promile alkoholu v krvi. Teplotu uvnitř auta se doporučuje nastavovat max. o 5 stupňů nižší oproti vnější teplotě.

Pro bezpečnou jízdu je důležitá správná poloha za volantem, vzdálenost mezi vozidly a použití pásů. Správná poloha za volantem je nutná pro rychlou reakci v kritické situaci a snížení únavy. Posunutí sedadla je správné, když řidič sešlápne spojkový pedál až na podlahu a noha zůstane ohnutá v kolenu. Výška sedadla má být taková, aby mezi stropem a hlavou zůstala mezera pro sevřenou pěst. Opěradlo sedadla má být ve vzpřímené poloze. Řidič sedí správně, když se jeho natažené ruce dotýkají vrcholu volantu v zápěstí. Horní hrana opěrky hlavy musí být 5 cm nad temenem hlavy.

Bezpečná vzdálenost mezi vozidly se dodržuje pomocí „metody 21-22“. Spočívá v tom, že si zvolíme nějaký pevný bod na okraji silnice (patník, strom). Od okamžiku, kdy vozidlo jedoucí před námi tento bod míjí, začínáme počítat sekundy. Je-li interval, než přijede k bodu naše vozidlo, za sucha menší než 2 s (za mokra 3 s), vzdálenost bezpečná není.

Při popojíždění v koloně je bezpečná vzdálenost, když je vidět zadní pneumatiky auta a kousek silnice za ním. Nebezpečí hrozí, když je vidět pouze nárazník auta před námi.

Nepřipoutaná osoba umírá na předním sedadle 6× (v obci 8×) častěji, na zadním sedadle 3× (v obci 5×) častěji než osoba připoutaná. Jenom airbag k ochraně osob nestačí. Nepřipoutaného řidiče může airbag, který se nafukuje rychlostí 300 km/h, vážně ohrozit nebo dokonce zabít (bezpečná vzdálenost hrudníku je 25 cm). Náraz v rychlosti 50 km/h má na jakoukoli nepřipoutanou osobu stejný účinek jako pád ze třetího patra.

Závěrem všem přeji nízkou spotřebu, při dlouhých cestách malou únavu a žádnou nehodu.

Text: plk. Ing. Jaroslav Král
Foto: nrtm. Petr Hrušický

Dětský den u vojáků ve Vyškově

Dne 3. června 2011 se v prostorách kasáren Dědice uskutečnily již tradiční oslavy Mezinárodního dne dětí. Této akce, která se již po třetí koná ve spolupráci s Policií České republiky z Brna a Vyškova, se zúčastnilo téměř dva tisíce dětí všech věkových kategorií z Vyškova a okolí.

Vojáci a policisté malým hostům ukázali speciální techniku a zbraně, ale nechyběly ani soutěže a další akce, které k tomuto svátku neodmyslitelně patří. Podle správce posádky Vyškov kapitána Karla Polínka má tato vyškovská akce ohlas: „Vojáci a děti, to je u nás ve Vyškově tradice. Mezinárodní den dětí se slaví každoročně 1. června. Má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí. Svátek dětí se slaví v mnoha zemích světa. Den dětí se poprvé slavil 1. června 1950 ve více než 50 zemích celého světa. Pevné datum, tedy 1. červen, bylo stanoveno až na Mezinárodní konferenci pro ochranu dětí v roce 1952. Navrhla ji v roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen, mezinárodní odborové sdružení učitelů a světová federace demokratické mládeže. Školy zveme každoročně ve spolupráci s odborem školství Městského úřadu ve Vyškově a zájem je rok od roku větší.“

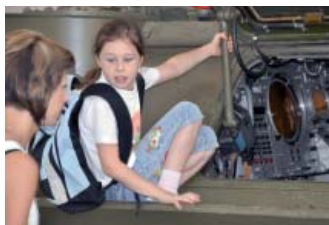
Kromě tak říkajících tradičních vojenských ukázek a soutěží byl díky policistům program obohacen o ukázky výcviku policejních psů, zásahové jednotky, daktyloskopie, ukázky techniky dopravní policie a velká tlačenička byla kolem policejních koní. Nechyběla ukázka výcviku na horolezeckém тренаžeru JAKUB a mladí horolezci si tak pod dozorem zkušených instruktorů vyzkoušeli svoje schopnosti na lanech a v sítích. Zájem byl o ukázku první pomoci a dětmi velmi vážně pojatá soutěž v odsunu raněného málem trumfla soutěž ve střelbě ze vzduchovky. „Největším magnetem ale byla, jako každoročně, střelba ze samopalů,“ říká Polínek. „I když se pochopitelně pálilo cvičným střelivem, byl tam opravdu nával.“ Podle Polínka si mnoho malých příznivců vojenství nenechalo ujít ukázku odminování a lákala i spojovací technika. Ne sice jako megafony v policejních

vozech, ale zájem tu byl veliký. Na posádkovém nástupišti jela naplno hlavně ukázka ručních zbraní a vojáci majora Turečka se tu měli opravdu co ohánět, aby uhlídali samopaly, kulometry, pistole, „erpégéčka“ a další zbraně. K zážitkům patřilo omrknout výzbroj a výstroj pěšího bojovníka, potápěče i příslušníka chemických jednotek. Jako u Verdunu se ze samopalu a z pistole střelilo i na nástupišti, ale hluku to moc nenadělalo. I kdyby, tak těžko by bylo možno přehlušit všechny ty vypalovačky dětské diskotěky. Ostrostřelci bez rozdílu věku a pohlaví tam sverpě soutěžili ve střelbě na тренаžeru TEST. Školní prapor realizoval i ukázku výukových dioramat a modelů letadel a lodí – prací svého modelářského kroužku. V prostoru sportovně-relaxační zóny, kde byli hřebem programu již zmínění policejní koně a psi, si děti zadováděly při soutěžích ve skoku v pytlicích, v hodu na cíl, střelbě hokejkou na cíl a v běhu přes překážky.

„Prostor před halou vzdušných sil a za halou těžké techniky jsme využili k ukázce bojových a jiných vozidel naší armády a na své si tu přišly i doprovody dětí z řad otců a učitelů,“ pokračuje správce posádky. „Zájemci si tu mohli prohlédnout tank T-72, bojové vozidlo pěchoty BVP2, samohybnou houfnici 152 ShKH Dana, samozřejmě také bojová vozidla DINGO, IVECO a PANDUR a další techniku. Pomyslnou třešinkou na dortu byla samotná prohlídka haly pro výcvik specializací vzdušných sil, kde zaujal zejména bitevní vrtulník. Poručík Grausgruber, který ukázce šéfoval, měl plné ruce práce, aby vyhověl všem, kdo se chtěli vyfotit v kabině čtyřadvacítky. Program byl, myslím si, bohatý a děkuji všem, kdo se na něm podíleli.“

Den dětí měl úspěch a již dnes je téměř jisté, že příští rok bude tato akce otevřená nejenom pro školy, ale i pro nejširší veřejnost. V plánu je i to, že příští Den dětí bude opět ve všední den, ale od osmi ráno až do patnácti hodin.

Text: Pavel Kočvara, foto: Hana Jurčová

Ve Vyškově otevřeli prázdniny

Ve dnech 25.–26. června 2011 se ve Vojenském výcvikovém prostoru (VVP) Dědice u Vyškova uskutečnil již pátý ročník Otevírání prázdnin. Tato akce, která je každoročně určena pro děti zaměstnanců Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA), bývá tradičně hojně navštěvována rodinnými příslušníky vojáků a občanských zaměstnanců a dalšími hosty.

Tuto akci, která byla stejně jako v předešlých ročnících souborem ukázek zbraní, techniky, výcviku, soutěží a mnoha dalších zábavných činností pro děti i dospělé, pořádal Školní prapor VeV – VA pod záštitou velitele VeV – VA plukovníka gšt. Ing. Jána Kožiaka.

„Myslím, že akce se nad míru podařila a společně jsme byli rádi, že po špatné předpovědi počasí byla nakonec matička příroda k dětem shovívavá a nepokazila jim pěkný víkend na prahu nastávajících prázdnin,“ řekl vrchní praporčík Školního

praporu praporčík Pavel Šugárek. „Pokud jsme přispěli k zábavnému rodinnému víkendů, jsme za to opravdu rádi. Velice rád bych jménem velitele Školního praporu i jménem jeho příslušníků poděkoval všem z Praporu zabezpečení, odboru výcviku, odboru kariérové přípravy, odboru profesní přípravy, ekonomického oddělení VeV – VA a Volarézy, kteří nám pomáhali. Doufáme, že příští ročník bude neméně vydařený.“

Text: Pavel Kočvara
Foto: Hana Jurčová

Sportovní den velitele VeV – VA

V rámci oslav Dne ozbrojených sil se 1. července 2011 uskutečnil sportovní den velitele VeV – VA ve sportovních disciplínách malá kopaná, nohejbal, tenis, plážový volejbal, volejbal, cyklistika, turistika, badminton.

Stříbrní fotbalisté

Tréninkový areál olomoucké Sigmy se stal dějištěm přeboru společných sil v malé kopané. Výborná druhá místa si odvezli fotbalisté vyškovské posádky – Prapor zabezpečení v kategorii do 35 let a VÚ 1970 nad 35 let.

Prapor zabezpečení procházel turnajem suverénně a konečně přetavil v úspěch potenciál, kterým jeho hráči disponují. O celkové prvenství přišel až závěrečnou prohrou 1:2 s vítězným týmem VÚ 4428 Hranice. Svobodník Ševčík se stal nejlepším střelcem přeboru, des. Veselý získal ocenění pro nejlepšího

brankáře. VÚ 8660 hrál ve složení: svob. Ševčík, des. Veselý, rtn. Mrázek, čet. Holoubek, des. Henek, des. Spáčil, čet. Höfer a des. Kovács.

VÚ 1970 potvrdil své kvality ve starší věkové kategorii. Po úvodní porážce od pozdějšího vítěze VÚ 4428 Hranice sehrál klíčové utkání s VÚ 2802 Olomouc, když otočil z 1:3 na konečných 7:4. Zbývající zápasy družstvo bezpečně vyhrálo a dokráčelo k cennému stříbru. Individuálně se blýskl oceněním pro nejlepšího hráče nrtm. Gregor a stal se také druhým nejlepším střelcem. Sestava VÚ 1970: pplk. Dobrovský, mjr. Kuběnka, mjr. Tureček, npor. Šolc, nrtm. Gregor, nrtm. Langer a prap. Frlaus.

Text: npor. Mgr. Radoslav Kala

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Ing. Pavel Kočvara, mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydSk/OdKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: Ing. Vladimír Bezděk, MO. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://vev-va.ispovy.acr> a na internetu <http://www.vavyškov.cz>.